

Derpaa fattedes Sagen i dens Heelhed under Forhandling.

Indenrigsministeren: Der er af et Mindretal i Statsrevisionen gjort nogle Bemærkninger ad II. og det er derom, jeg skal tillade mig at yttre et Par Ord. Den første er: „Da det er vigtigt, og for en fuldstændig Regnskabsaflæggelse og for Controlen dermed fuldkommen nødvendig, at de i Regnskabsaaret forfaldne Indtægter og Udgifter opføres i Regnskabet med deres fulde Beløb, imod selvsølgelig ved Regnskabet Slutning igjen at føres til Udgift og til Indtægt under Navn af Restancer (Omdrag, Versur), hvad deraf ved Finantsperiodens Udløb ikke maatte være indkommet og ikke udbetalt, for atter i næste Regnskab at komme til Indtægt og til Udgift med de samme Beløb efter at være forøget eller formindsket o. s. v.“ Her gjøres altsaa Fordring paa, at Udgifter skulle opføres i Regnskabet, naar de ere forfaldne, at altsaa bevilgede Udgifter, selv om de ikke ere udbetalte, skulle opføres i Regnskabet for det samme Aar, for hvilket de ere bevilgede. Det er en Fordring, som før oftere er gjort gjældende og lige saa ofte tilbagevist. Jeg kan i denne Henseende aldeles henholde mig til de grundige Foredrag, der ere holdte af den meget ærede 1ste Landstingsmand for 1ste Kredss (Andra). Det er tilstrækkelig godtgjort, at det deels vilde være umuligt, og deels at det, selv om det var muligt, ved at udsætte Regnskabet Afslutning længere, end det nu finder Sted, dog vilde være forbundet med store Ulemper og medføre stor Forvirring i Regnskabsvæsenet. — Det er dernæst bemærket, at det er urigtigt og utilstedeligt, at Udgifter, om endog saa deres Lovlighed og Gyldighed er anerkjendt, forsvinde af Regnskaberne. Derimod kan jeg Intet have at erindre thi det vilde vistnok være urigtigt, dersom noget Saa-dant skete; men jeg troer, at denne Bemærkning er aldeles overflødig, thi Udgifterne forsvinde virkelig ikke af Regnskabet. Udgiftsrestancerne overføres fra det ene Regnskabsaar til det andet og findes i de Bøger, som derover føres, saaledes at jeg ikke kan indsee nogen Grund til, at en saadan Bemærkning er

fremkommen. Det vil sees, at de Bøger, som ere overleverede Statsrevisionen, ere forte saaledes, at Udgiftsrestancerne ere overførte fra det ene Regnskabsaar til det andet, og at Intet er udeladt.

Ordføreren: Det forekommer mig dog, at jeg ved Slutningen af denne Debat bør henlede Opmærksomheden paa, hvorledes Revisionen er stillet, og hvorledes Forholdet stiller sig med Hensyn til Regnskabet. Det er nu 10 Aar siden, at Statsrevisionen blev indstiftet, og man er i Hovedsagen ikke kommen videre end til at holde sig til Formaliteterne, og man er langt fra enig om de formelle Spørgsmaal. Der er en stor Uenighed tilstede om, hvorledes disse Punkter ere at bedømme, og det bliver derfor stedse vanskeligere og vanskeligere for Revisionen at levere et Arbejde, som aldeles tilfredsstillende; det er muligt, at det vil tilfredsstille Een og ikke en Anden, Alt efter de forskellige Anskuelser, man har. Vi have saaledes hørt en af Statsrevisorerne her (Bjerring) bemærke, at han havde fulgt den Anskuelse, som han antog at være den herskende i Rigsdagen, men hans egen Mening om disse Ting vilde han ikke fremsætte. Deri troer jeg at see en af de store Vanskeligheder, som Revisionen har at overvinde, og naar man da spørger, hvad der skal komme ud af det hele Arbejde, dersom man fortsætter paa denne Maade, skal jeg være villig til at erkjende, at det ikke vil blive af særdeles stor Betydning, dersom man ikke vil lægge nogen Betydning i de Forhandlinger, som her leilighedsvis kunne finde Sted i Rigsdagen om Beretningen. Skal Revisionen virkelig komme til at virke gavnligt, da troer jeg, at Udvalget har hentydet derpaa i sin Betænkning ved at fremhæve, at det, vi trænge til, er en Regnskabslov, hvorved man kan komme til at tage Bestemmelse om alle de formelle Oudsættelser, som kunne blive reiste. Derved vilde de forskellige Meninger, som nu ere tilstede i den lovgivende Forsamling, endelig komme til Afgjørelse. Majoritetens Mening vil saa blive Udtrykket for Loven, og hvad enten man vilde finde den aldeles hensigtsmæssig eller ikke, fik man dog idetmindste en Afgjørelse. Jeg skal kun her til føie, at et Regnskab efter min Be-